

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan svečer, izimši nedelja in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 5 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Beseda slovenskim odvetnikom in beležnikom.

Pod tem zaglavjem priobčil je v zadnjem „Pravniku“ g. dr. Hrašovec v Celji nastopno razpravo, ki jo je bil namenil za prepovedani društveni shod z dne 18. septembra t. l. — Ker je predmet te razprave eminentnega pomena za narodni naš razvoj, podamo jo našim čitateljem tu v celoti:

Kratki razpravi moji bodi namen: nekoliko osvetliti naše razmere gledé enakopravnosti našega jezika ter izvajati iz obstoječih okoliščin potrebni sklep, ki je jedini in prvi pogoj, da bode postal naš jezik res enakopraven z drugimi jeziki, da se bode ta enakopravnost tem preje uresničila, ter da ne bomo opešali sredi boja, ki ga nam je biti še dandanes v raznih krajih naše domovine. Oziral se bodem najbolj na naše štajerske razmere, katere so podobne več ali manj tudi razmeram po drugih slovenskih pokrajinah.

Ko je izdal bivši minister dr. Pražák svoj ukaz z dne 18. aprila 1882, št. 20.513 iz leta 1881, že takrat nismo imeli posebne nadeje, da se bode slovensko uradovanje res udomačilo pri naših sodiščih. Saj je minister le izrekel upanje v tem ukazu, da bode praksa sama v dvomnih slučajih našla najboljšo pot, ter da mu je bilo samo treba takoj odstraniti najbolj kričeče nedostatke. Jedini vspeh ukaza je bil ta, da se vzprejemajo od tistega časa slovenske vloge brez ovire ter da se vsaj navadno v tem jeziku rešujejo.

Rečem le: navadno. Še vedno dobivamo kot rešilo kazenske ovadbe zaradi prestopkov vabilo k dotični obravnavi v nemškem jeziku; vsaj jedno tako sodišče mi je znano. Dalje dobivamo še vedno rešila sosebno v kazenskih rečeh (n. pr. kedar prosimo, naj bi se odložila kazen ali zaslišale nove priče pred glavno ali vzključno obravnavo, ali kedar zahtevamo, da se naj uvede kazenska pravda proti obtožencu po smislu §-a 47 in nasled. namreč tedaj, kedar stopi zasebni udeleženec na mesto državnega pravnika) — v nemškem jeziku. To naj bodo le nekatere primere, ki nam dokazujejo, da se še vedno vse slovenske vloge ne rešujejo v slovenskem jeziku.

Sodni uradniki, ki niso naklonjeni našemu jeziku, najdejo tu in tam povod, ugodno priliko, da jim ni treba prošnje reševati v našem jeziku. To velja o navadnih kurentnih rečeh. Kaj pa šele o tožbah in pravnih! V 112. št. letošnjega „Slov. Naroda“ priobčen je slučaj, kakeršnih je lahko naštetih na stotine in stotine pri naših sodiščih. To, kar dotični članek tako ostro šiba in graja, je navada pri naših sodiščih, vsaj pri večini; sodni uradniki, ki drugače ravnaajo, so le bele vrane. Navada je namreč, da zastopa sodni uradnik pravdno stranko, ki pride brez odvetnika, v nemškem jeziku, rekše, da zapisuje njene pravdne govore z nemškim jezikom brez ozira na to, bodi si že tožba pisana v slovenskem ali pa nemškem jeziku. Nasledek je seveda ta, da izda sodišče tudi razsodbo jedino le v nemškem jeziku, češ, da ni nobenega ukaza, ki bi veleval, kako je reševati take dvojezične pravde.

Navedem naj v tem pogledu nekatere primere:

Celjski odvetnik tožil je nekatere posestnike zaradi motenja posesti. On sam rabil je slovenščino v svojih pravnih govorih, nasprotniki, zastopani po nemškem odvetniku, upotrebljali so v svojih pravnih govorih nemščino. C. kr. okrajno sodišče v Sevnici izdalo je odlok v nemškem jeziku ter se je vzključevalo na poprej omenjeni razlog, pripominajoč, da ono ne žali nikakeršnih pravic te ali one stranke, če izda odlok v tem jeziku, in da se je ukazu z dne 18. aprila 1882, št. 20.513 že zadostilo, ko se je tožba rešila v slovenskem jeziku.

Drugi slučaj: V pravdi Jurija P. proti Uršuli P. zaradi privolitve posebnega prebivališča razsodilo je c. kr. okrajno sodišče v Celji v nemškem jeziku, dasi je prositeljica upotrebljala v svojih govorih jedino le slovenščino. C. kr. višje deželno sodišče je z odločbo z dne 7. oktobra 1891, št. 10.481 zavrnilo pritožbo v tem pogledu, češ, ne izhaja niti iz akta, niti iz pritožbe same, da bi bila zaradi tega stranka prikrajšana, zasledujoč svoje pravice, ali da bi zaradi tega mogla biti prikrajšana.

Da je le moči izdati razsodbo v nemškem jeziku, zapisuje n. pr. bagatelni sodnik v dotični zapisnik samo pripomnjo, da toženec ni prišel; ta pripomnjo pisana je v nemškem jeziku in — evo! — kontumačna razsodba se ti vroči, akoprav je

bila tožba slovenska, akoprav toženec ničesar ni ugovarjal, niti prišel ni, — v nemškem jeziku. Dokaz za to: razsodba c. kr. mest. del. okrajnega sodišča v Celji z dne 9. avgusta 1892, št. 13.156.

Prepričali smo se torej, da ne smemo biti zadovoljni s tako enakopravnostjo, kakeršna se nam deli sedaj pri naših sodiščih. Seveda so častne izjeme; imamo, hvala Bogu, zavedaih uradnikov, ki se vestno in dosledno ravnaajo po prej imenovanem ministerskem ukazu ter poprejšnjih ukazih, na katere se ukaz iz leta 1882. vzključuje. Toda večina uradnikov pa samo to stori, kar mora storiti; — da bi se po možnosti v slovenščini uradovalo, kar ministerstvo v svojem ukazu iz leta 1882. izrecno želi in priporoča, za to se ne briga. Zategadelj so tudi slovenske tožbe ali prošnje, v zapisnik vzprejete — le bele vrane pri naših sodiščih.

Kakor smo videli, tudi pritožbe do višjega deželnega sodišča ne pomagajo ničesar, in prišli smo torej tako daleč, da vsak sodni uradnik ravna, kakor hoče, brez doslednosti, brez zanesljivega vodila.

Ker so naši sodni uradniki večinoma nenaklonjeni slovenskemu uradovanju, zato se tudi razmere ne bodo poprej temeljito premenile, predno ne bode ministerstvo izdalo natančnega ukaza gledé uradovanja, po katerem se bodo morali ravnati sodni uradniki brez izjeme, brez izgovora, a ne samo po možnosti. Ako bode to vedno samo sodnim uradnikom prepuščeno, da smejo prošnje in pritožbe v zapisnik vzprejemati v katerem si bodi jeziku, da smejo dvojezične pravde reševati v tem ali onem jeziku, ne bomo nikdar dosegli enakopravnosti, ker vedno se bode dajala prednost le nemškemu jeziku.

To so prilično razmere, v katerih se nahajamo; dovolj imajo na tem polju še narodovi zastopniki dela, ako nam hočejo izposlovati novih toliko potrebnih ministerskih ukazov. Res sicer moramo mi, slovenski pravniki, vse storiti, da vsaj obstoječim ukazom pripomoremo do veljave v vseh slučajih, in da zoper protivno postopanje iščemo pomoči administrativnim pōtem; ali — vedno in vedno se pravdati, pripraviti in pritoževati, to nikomur ni drago. Zaradi tega se je nadejati, da nas bodo naši poslanci izdatno podpirali v naših težnjah.

LISTEK.

„Debut baronese W...ove.“

(Izvirna novelica. Spisal Ivan.)

(Konec.)

Vrnivši se za nekaj dnij domov povpraševal je baron W. skrbno, zakaj da ni več grofa Z. v bišo. Izgovarjali so ga različno, da je bolan, da je odpotoval, da ima mnogo posla pri dirkanji itd.

Sploh pa je zginil mir, ki je vladal prej tako milo pri premožnem baronu W. Vse se je bilo nekako izpremenilo.

Vest o nezvestobi žene mu je prišla slednjič tudi na ušesa — in ločil se je od nje. Ves poražen ni vedel kaj da dela, poskušal je igre, toda tudi sreča mu ni hotela več biti naklonjena.

Izgubil je dedinsko pravdo, vsled katere mu je vzel nek sorodnik lepo posestvo, borzne spekulacije in dirkanje pogoltnile so mu v kratkem času lepe svote.

Kako ga je prosila hčerka, naj odjenja od igre, naj ne gre k dirkanji, kjer so ga podkupljeni

jokeji nekolikokrat prevarili, tolažila ga je z vso svojo ljubeznijo, a zaman.

„Kaj ti je, dragi oče?“ vpraša vstopivšega neko dopoldne hčerka.

„O nič, nič, samo danes zadnjikrat obedujeva v svoji palači. Jutri bo prodana —“

In bridko se je zasmijal. „Čuješ, Evelina, zadnjikrat!“

Plakajoč objame ga hčerka. Baron si ji ne upa pogledati v obraz. — Morda se je vendar-le začel kesati svojega nepremišljenega počenja? Izvije se ji in stopi k oknu, da bi si še jedenkrat — zadnjikrat ogledal živahno drvenje na širokih ulicah. Hčerka se mu nasloni na ramo ter strmi na cesto. —

Doli na steber pa so lepili v tem trenutku velik plakat. — Kako vabljivo je vse, kar stoji na tem raznobojnem listu — cirkus — velikanska predstava — jongleurji — voltigeuse, borilec, ki obljubuje lepo svoto vsakomu, ki bi ga pravilno podrli, — h koncu velika komična pantomima: „Pariško življenje v morski kopeli trouvillski!“

Nov žar upa posije baronesi iz oči.

„Oče, dragi oče, ni še izgubljeno vse! Ali mi dovoliš, da storim korak, ki reši tebe in mene.“

Glej, ti si se toliko trudil za mojo vsestransko vzgojo — učila sem se to in ono — sedaj hočem jaz skrbeti za te in ti pogladiti od nesreče in skrbi zgubančeno čelo.

V uho pa mu je šepnila svoj sklep. „Za Boga! hči barona W!“

„Da, da, hči barona W., ljubi oče, kojega iztirajo jutri upniki iz hiše. —“

„Kaj naj pa počnem jaz, Evelina?“

„Oče, polnoletna sem, vzemi mojo doto — tvoja last je, ravnaj z njo kakor ti drago, jaz pa grem po svetu!“ —

Še tisto dopoldne stala je baronesa W. pred ravnateljem cirkusa S. — Oče pa je plačeval svoje upnike. —

Voz za vozom se je pripeljal nekaj večerov po tem pred veliki cirkus, na stotine dam v krasnih toiletah in sto in sto kavalirjev izstopilo je iz svojih ekvipaž. Pred blagajnicami se je pa ljudstvo kar trlo za vstopnice. — Orkester zaigra ouverturo k „lepi Heleni“, zvonček zazvoni, služabništvo v temnorjavih livreji z zlatorumenimi gumbi se postavi v vrsto in rezgetajoč skočita dva žrebca čez ograjo. Predstava se prične.

Ako so po tem takem naše jezikovne razmere bolj žalostne nego vesele, vzpodbujati nas pa morajo na drugi strani, da mi sami ravnamo odločno in dosledno.

V prvi vrsti treba nam je, da spoštujemo sami pred sodišči na slovenski zemlji svoj jezik. Ali uprav to se še vedno ne godi tako, kakor bi moralo biti. Mi vsi smo na to stran premehki. Mi ne smemo nikomur oponašati popustljivosti v tej reči, nego priznavamo lahko odkritosrčno, da smo že vsi čestokrat grešili zoper načelna pravila, katera bi nas morala voditi pri našem uradovanju.

Ta nedoslednost se kaže v marsičem. Marsikateri slovenski advokat ali notar še dela, ako ne navadno, vendar pa še prevečkrat in prav po nepotrebnem za slovenske stranke nemške tožbe, nemške prošnje in pogodbe. Drugi zopet rabijo v tožbah in prošnjah slovenski jezik; toda — kakor hitro naj pride pravda pred II. ali III. instanco, že so vsi apelacijski in revizijski spisi, vse pritožbe do II. in III. instance pisane jedino le v nemškem jeziku! Neko srednjo pot hodijo tisti, ki spišejo tožbo slovensko, v pravnih spisih pa upotrebljajo nemščino, oziraje se na to, da imajo nemškega odvetnika pred seboj ali pa sodnega uradnika, ki narekuje za dotičnega nasprotnika govore z nemškim jezikom.

Treba ni poudarjati, da so to grehi, ki znatno ovirajo napredovanje slovenskega uradovanja in nam niso nikakor ne v ponos. Ozrimo se n. pr. na katkega laškega odvetnika v Trstu ali Gorici! Ta ne bode nikdar, niti v besedi niti v pismu, rabil drugega jezika, nego jedino le svoj laški jezik; v njegovih pisarni ni najti drugih tiskovin, drugih pisarniških knjig, drugih koledarjev, kakor jedino le laške. To je — doslednost, katero bi morali tudi mi posnemati!

(Konec prih.)

Državni zbor.

Na Dunaji, 17. novembra.

Generalna debata priklopila je danes na vrhunec in vsi nepristranski sodniki priznavajo, da je to zasluga čeških poslancev Slavika in doktorja Zuckra. Sosebno mogočen utis naredil je na vse poslušalce govor posl. Slavika. Govornik bavi se je le mimogrede z razmerami na Češkem, glavni namen mu je bil, kritikovati javne naše razmere. Slika, katero je podal, sicer ni laskava, niti za parlament, niti za vladu, a resnična. Pokazal je, kako velikanski razloček je mej določbami ustave in zakonov ter njih praktičnim izvajanjem — in s tem si je zaslužil zahvalo vseh svobodoljubnih elementov v državi. Sloveči govornik dr. Zucker pokazal je z izbornim svojim govorom, da je razlikovanje mej Staročehi in Mladočehi popolnoma nepotrebno, ker je razloček mej tema strankama samo v taktiki, ne pa v principih. — Plener ni vedel povedati prav nič novega; pretresal je češke razmere in pokazal, da se njegova stranka ni ničesar naučila in da ni ničesar pozabila. — Dr. Lueger žel je za svoj drastični govor obilo pohvale.

Začetkom seje odgovori finančni minister doktor Steinbach na neko interpelacijo o užitnini, poslanec Schlesinger pa praša, ali je skrbjeno za podpore familij mobiliziranih vojakov, potem pa se nadaljuje generalna debata o drž. proračunu.

Posl. dr. Slavik pravi, da je vlada z ustavo drapirana, da pa upravlja država prav absolutistično. Faktično nimamo ustave. Kar se tako imenuje, so kosti brez mesa in krvi, brez živcev in možgan. Nemški liberalci so jo ustvarili, a sedaj se je sramujejo. Praktično izvrševanje dela ustavo iluzorno. Po ustavi so vsi državljani enakopravni, državni volilski zakon pa je ustvaril privilegirane, privilegirane in najbolj privilegirane stanovne, mimo teh pa politične parije. Javne službe so po ustavi vsakemu državljanu dostopne, pravosodni minister pa je v posebni naredbi določil, da imajo prednost tisti, kateri nimajo izvestne kvalifikacije. Kdor hoče dobiti javno službo, zatajiti mora svoje politično prepričanje, sicer ga iztirajo kakor Spinčiča. (Živahno odobravanje in ploskanje.) Isto velja gledé izseljevanja. Društveni zakon je le na papirji; sbodi so le dovoljeni, če se to zljubi političnim oblastvom, razpuščajo se pa radi malenkostij. Uprava je jako nedostopna, parlament pa je zastop stanov, ne narodov. Minuli teden navduševali so se nemški listi za splošno volilsko pravo v Belgiji. Naš parlament je kraj, kjer se samo govori, če pa se kaj sklone, kar vladi ne ugaja, podviza se gospodska zbornica, da ukroti to preširnost. Prave ustave nimamo in vsak uradnik sme delati, kar se mu ljubi. V čem se torej razlikujemo od absolutističnih držav, n. pr. od Rusije? Tam pravi vlada odkrito, kaj hoče in prevzame za to odgovornost, pri nas pa odriiva vlada odgovornost na parlament, parlament pa na vladu. Odkrito in odločno je naša vlada samo zoper češko drž. pravo, zoper enakopravnost in zoper pravice češkega naroda. To je povod, da se bodo govornik in somišljeniki njegovi potezali z vso odločnostjo za te principe. (Živahno odobravanje.)

Posl. dr. Zucker omeni interpelacijo Plenerjevo o Praških porotnikih. Praga je vsled tega oškodovana. Napad je obžalovati, ali za čine posamnikov vendar ne more biti odgovoren ves narod. Pravosodni minister pojasnil je že to stvar. Plener nameraval je s svojo neliberalno interpelacijo napovedati liberalno čro, ali pa je hotel svoj poraz glede Liberške afere prikriti. Sicer pa je Plenerjeva interpelacija tudi Praškim Nemcem v škodo. — Češki uradni jezik je jedna poglavitnih tirjatev češkega naroda. Poljaki bi morali v tem Čehe podpirati. Ko je bila bukovinska pravda, zavijali so levičarji oči, češ, to je poljsko gospodarstvo. Na Dunaji primerile so se še grše reči. Češki uradni jezik je samo komoditeti nekaterih uradnikov nevaren. Narod češki napreduje velikansko, kar je že vidno iz tega, da živi sedaj 2369 pisateljev. Vsak pravičnik mora priznati, da še nikdar noben narod ni tako mogočno napredoval, kakor Čehi. Zdaj se več ne govori o „češkem sleparstvu“. Narod se ne more odpovedati državnemu pravu in zato ni dobro, da se češki veleposestniki tako čudno vedejo in vedno le strpljivost priporočajo. Narod čakal je 32 let, zdaj je treba dvigniti zastavo. Govornik odklanja očitjanje, da je preveč gladek; tega ni moči reči o politiku, ki začenja vladi oponirati. Zadnje leto svedoči, da vladi ni nič za podporo zmerne stranke. Težki boji nas čakajo, a ne plašimo se jih. Govornik izjavi končno, da bode glasoval zoper proračun. (Burno odobravanje mej Mladočehi.)

Posl. dr. Plener zavrača očitjanje glede nje.

gove interpelacije o Praških porotnikih ter priznava, da je pravosodni minister stvar pojasnil. Ureditev jezikovnega vprašanja je nujno potrebna, ker narasčajo naravna nasprotstva v mešanih deželah. Potem deželni zakonov se pa to ne da rešiti. Resnična sprava je že sedaj skoro nemogoča, čeprav bi kazalo to stvar še jedenkrat tu v državnem zboru poskusiti. Dotični odsek se je l. 1886 razšel, ne da bi bil kaj storil. Z nekoliko dobre volje dala bi se reč dognati. Ali mislijo Čehi res, da bodo dosegli to, kar zvejo češko državno pravo? Mislimo, da nikdar. Skeptičnost čeških veleposestnikov je dokaz zato. Treba bi bilo take reforme uprave, da bi bila okrožja bolj samostalna. Priznavam, da je nemška levica dobila nekoliko upliva, a da bi vlada izpolnjevala naše želje, tega še nismo dosegli, do tja je pot še dolg. Grof Beust je rekel, kadar bodo v Avstriji vsi nezadovoljni, tedaj bodo vsi zadovoljni. Bojim se, da smo že na tem potu. Nujno bi bilo, da se organizujejo stranke. Stalšče levice pojasnil sem že večkrat in ponavljam le, da se ni premenilo.

Posl. dr. Gessmann govori obširno o socialnopolitičnem delovanju parlamenta, o Lloyd in Dunavski parobrodni družbi ter o borznem davku in o valuti. Za kmetaki stan se ni storilo nič. Razmere so tako neznosne, da so že kmetu začele po glavi rojiti revolucionarne misli. Pri rešitvi socialnih vprašanj se zanaša vlada na policijo in na puške-repetirke. Morda se bo pa tudi redar vprašal, čemu naj pobija siromake, ki niso storili drugega, kakor da se ne dajo odreti. Avstrija je že postala policijska država in liberalci so nje glavni pomočniki.

Posl. dr. Lueger konstatira, da so velike stranke doslej molčale, Plener je bil primoran spregovoriti. Ne hvalim rad židov, a žida Zuckra moram pohvaliti, ker je Plenerju jezik razvozljajal. Parlamentarizem je že tako oslabil, da ne uteče smrti. Za sedanjí parlamentarizem bi ne bilo škoda, ker zdaj ne vlada narod, ampak veliki kapital. Najbolje se godi Taaffe. Kadar kaj potrebuje, gre najprej k Poljakom. Če se je z njimi pogodil, je glavna skrb odpravljena. Potem gre k levici; če se mu ta upira, pravi: I, saj vas ne potrebujem; bom pa šel h Hohenwartovcem. Levica ne privoščí Hohenwartovcem večine, Hohenwartovci pa ne levičarjem. Potem pa drži grof Taaffe obé ti stranki v večini. Govornik polemizuje z nekaterimi predgovorniki, češ, da z vladu sicer niso zadovoljni, da pa vendar glasujejo za proračun. Nemci ne bodo od Kuenburga nič imeli; doslej zanje še ni ničesar pridobil — samo razpust Liberškega obč. sveta. Jaz stojim na stališču ravnopravnosti. Materi Germaniji ni potrebno otroke loviti. Češko spravo moreta dognati samo naroda, ni je pa doseči pri šampanjcu in pri grofu Taaffe. Govornik se bavi na to s proračunom. Palače za delegacijo v Budimpešti ni zidati; za nekaj let tako ne bodo delegati več hodili v Budimpešto, kjer je Kossuth častni meščan in kjer se grdi spomin Hencija in črno-rumena zastava. Taka palača bi bila spomenik sramote. Kuenburgu in Zaleskemu naj se plača ustavi, ker nimata nič dela. Ves politični in gospodarski položaj bi se zboljšal, da se zmanjša upliv židov in Madjarov. Treba je delovati na to, da se zopet do-

Občinstvo niti pazilo ni, kake vratolomne skoke proizvajata clowna v odmoru mej drugo in tretjo točko; skoro jedini „August“ jima je ploskal, kajti vse je nekako tesno radovedno pričakovalo nastopa baronesa W. —

Sluga zažvenklja. Vitka mlada dama skoči na vrancu čez ograjo. „To je ona!“ „Da, da, to je baronesa W.“ V tem trenutku pa je zagrmelo ploskanje, da je odmevalo izpod železnega oboka, ponebalo nekoliko in zopet zabučalo, čuli so se razni slavoklici, vsaj je vedela cela rezidenca, da jaše baronesa W. izbornu.

Kolikokrat je jahala po Ringu, kolikokrat so jo videli in občudovali aristokratje in meščani v glavnem drevoredu v Pratru. Ni čuda, da je prišlo danes k predstavi toliko njenih čestilcev, ki so ji hoteli s svojo navzočnostjo in slavoklici zaceliti rane, ki so jo prisilile do tega koraka. Lahno se je nagnila v sedlu in zahvaljujoč se na vse strani je kazala pri sladkem smehu blestečo vrsto drobnih zobčkov.

Kako je rudelo lice, kako se je lesketalo njeno temno oko, graciozno se je zibala v sedlu in vodila z lahkoto svojega konjiča.

Dolgo temnozeleno krilo je vihralo v zraku in sedaj pa sedaj — toda le za hip — dovolilo

občinstvu, da je smelo občudovati njeno mično nožico.

Vodila je vranca v španjskem koraku, stopal je polko française, skakati je moral ž njo čez skoro meter visoko barijero.

Gledalci pa so jo pozdravljali in jo obsipali s cveticami.

Na balkonu sedel je — njen oče ter tiho opazoval svoje dete, ki ga hoče zapustiti in iti v svet — služiti si kruha. Solze so mu zalivale oči, saj je storila hčerka ta korak zaradi njega, zaradi njegove zapravljenosti, h kateri ga je spravila nezvestoba njegove druge soproge.

Večkrat se je ozrla jahalka na balkon, a še nekam ji je ušel pogled včasih. Prav blizu ograje sedela je njena mačeha z grofom Z.

Videlo se jima je na obrazu, da sta oba prav slabe volje — seveda denar poide — človek se pa človeka tudi kmalu naveliča. —

Končavši svojo produkcijo zahvali se še jedenkrat gledalcem za prijazni vzprejem — tudi konj mora poklekniiti in položiti glavo na tla.

„Krasna žival to!“ vikne neki kavalir.

„Koliko je vreden?“ vpraša ga sosed — častnik.

„Ne bo preveč, ako trdim —“ a šumeče in burno ploskanje jima ne pusti govoriti.

Občinstvo je umetnico klicalo, prišla je peš in stopila v sredo pozorišča držeč z levico krilo nekoliko privzdigneno, v desnici pa bič. Prijazno se je klanjala s sladkim nasmehom — in zopet so se lesketali oni zobčki.

Grof Z. se dvigne ter ostavi z grenkim, skoro obupnim obrazom cirkus. Ločena baronica W. pa se nagne k bližnjemu častniku ter mu reče, da grofa boli glava. Morda je bil pa kës — kdo ve?

Čestokrat se je nastopila baronesa Evelina W., vedno so jo pozdravljali in jo obsipali s cvetjem. Grofa Z. ni bilo več v cirkus, pač pa je prihajala pogosto njena mačeha obdana od raznih trabantov iz plemenitstva. — Proti jeseni je odšel cirkus v inozemstvo.

„August“ pripovedoval je v neki Monakovski kavarni, da je dobila baronesa W. kmalu po prihodu pismo, na katero je odgovorila sledeče:

„Zaman! Vašemu kesu ne verujem!“

Ko je pa prejela drugo vest — brzobjav — odpeljala se je svojemu popolnem obubožanemu očetu — k pogrebu.

seže naravno razmerje. Ogerska krona ni nič v č vredna, kakor nadvojvodski klobuk nižjeavstrijski. Samo če se bodo vsi narodi v Avstriji čutili srečni, če bo Avstrija vsem pravična, ne bo treba preliti krvi v vojnah in balkanski narodi bodo zmatrali našo državo za njih naravno zaslombo. (Dolgotrajno odobravanje.)

Posl. Perić govori o dalmatinskih razmerah, dokazujoč, da državno pravo hrvatsko ne stoji v nasprotju z interesi države in dinastije; poslanec Hoch pa pojasnjuje v češkem jeziku razmere v deželah češke krone.

Mej sejo oglašanih je bilo več interpelacij, pred koncem seje pa je predlagal Vašaty, naj se jutri zaključi generalna debata, specialna debata pa naj se začne v ponedeljek. Predlog je obveljal, a predsednik je konstatiral, da zbornica ni sklepčna in potem v družbi obeh podpredsednikov hitro odšel. Navzočni poslanci so proti temu protestovali, posl. dr. Lueger pa je vskliknil: „Volimo drugega predsednika.“

Prihodnja seja jutri v petek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. novembra

Nov klub.

Dalmatinski poslanci Brankini, Dapar in Perić ter isterska poslanca doktor Laginja in Spinčić osnovali so nov klub, kateri se imenuje „Klub neodvisnih hrvatskih in slovenskih poslancev“, ter osnivanje naznanili drugim klubom. Sedaj je v državnem zboru najmanj šest klubov.

Poljski klub

ukrenil je v zadnji seji, da stori pri vladi primerne korake za svoje v Šleziji in v Bukovini živeče rojake. Ta ukrep je važen radi tega, ker se doslej poljski poslanci niso nikdar utikali v razmere drugih dežel. Šleški Poljaki postopali so doslej vedno složno z ondrotnimi Čehi, a ves napor je bil doslej brezuspešen, ker šleški Slovani niso imeli razen od Čehov nikake podpore. Ako bodo poljski poslanci dejanski kaj storili za šleške Slované, utegnejo si vsaj najpotrebneje v šolah doseči.

Madžari in Rumuni.

Prva napovedanih tendenčnih pravn, s katerimi mislijo Madžari udušiti narodno gibanje v Rumunih in Slovaki, je srečno dognana. Znani rumunski župnik dr. Lucaciu, tožen radi hujškanja proti uredbi madjarske države, obsojen je bil te dni od porotnikov v Debreczinu — niti Kološki madjar-emberji se niso videli madjarskim mogotcem dovolj zanesljivi — na jedno leto v zapor in primeroma juko veliko globo. Razprava vršila se je izključno v madjarskem jeziku in sodišče hotelo je toženega župnika prisiliti, da stori svoje izpovedi tudi v tem jeziku, a dr. Lucaciu se je odločno branil in sodišče moralo je poklicati tolmača. Obsojeni rodoljub oglašil je proti obsodbi ničnostno pritožbo in pustil so ga v svobodi do rešitve te pritožbe, a le proti velikanski varščini. Extra Hungariam non est vita...

Vnanje države.

Francoska zbornica.

Debata o premembi tiskovnega zakona se je že začela, dognala pa se še ni, ker je zanimanje zanjo zelo veliko in se je oglasilo mnogo govornikov. Karakteristično je to, da so se monarhisti, goreči zagovorniki državne avtoritete pridružili največjim nasprotnikom nasvetovane premembe, radikalcem in socialistom. Povod tej koaliciji je namen, ovreči sedanjo vlado. Zmerni republikanci zagovarjali so predlog prav srečno, a navzlic temu je misliti, da jo bo zbornica odklonila in da se bo morala vlada umakniti. Splošno se pričakuje, da se je ta stvar rešilo že sinoči pri glasovanju. Loubetovo ministerstvo je bilo prav meso od mesa Carnotovega in velika zadrega bode, sestaviti drugo, zlasti ker kandidirajo radikali za to mesto že dlje časa sedanjega naučnega ministra Bourgeois-a.

Nemški socialisti.

Na shodu nemških socialistov v Berlinu upirali so se nekateri člani zlasti gospodarstvu načelnikov stranke z zbranimi novci. Liebknechtu so obitali plačo 7400 mark, katero dobiva kot urednik glavnega glasila stranke, a ta uzorni socialist povedal je kritikom v brk, da je duševno delo drugače plačevati kakor samo materijelno, kar vzbuja v socialističnih krogih silno senzacijo. Večina stranke zamerila je Liebknechtu to kapitalistično izjavo in nekateri jeli so že očitno proti njemu hujskati.

Dopisi.

Iz Preddvora, 13. novembra. [Izv. dop.]

(Volitve. Naš gospod „verbolter“) Pred kratkim izvolili smo si novega župana, poštenega in delavnega moža, s katerim moremo biti vsi zadovoljni, ker je sposoben opravljati občinske posle

tako, da bode v korist vsem občanom. Če pa smo zadovoljni z županom, ne moremo biti s „verbolterjem“ novega lastnika graščine. Ta nadzornik ali upravitelj bi rad mnogo veljal, a si ni mogel pridobiti niti naklonjenosti občanov, niti njih spoštovanja. Dober gospodar imponira kmetu; g. „verbolter“ pa našim kmetom nič ne imponira, ker o gospodarstvu celo nič ne razume. Vrh tega pa je g. „verbolter“ dobil nekaj tujih ljudi v naš kraj in jim dal zasluzka, odtegnivši ga na ta način potrebnim in bolj sposobnim domačinom. Tudi to ni lepo. Kar pa karakterizira našega g. „verbolterja“ najbolje, je to, kakošno stanovanje je priredil orožnikom. Najprej jim je priredil hudo vlažno stanovanje, potem pa jih je nastanil v stari drvarnici, kjer ni bilo nič bolje, nazadnje pa jim je iztaknil stanovanje na starem konjskem hlevu, kjer mra pri belem dnevu luč goriti. Proti temu stanovanju so lokali na Žabjaku še komfortni saloni. Orožnik se trudi in trpi po noči in po dnevi za blagor in korist občanov, a kadar pride iz službe, potreben je pokoja. Kako pa naj se odpočije v beznici, kjer ni ne svetlobe ne zraka, kjer treba luč užgati, če soluce še tako jasno sijje. — Kje ste, oblastva, da dopuščate orožnike nastaniti v takem, zdravju škodljivem stanovanju.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 15. novembra.

(Konec.)

Občinski svetnik dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča za policijski odsek in nasvetuje, da se mestnemu magistratu naroči, da izposluje jedno mesto ustanov Nje c in kr. visočanstva cesaričinje Štefanije za skrofulozne otroke v morski kopelji Gradeški, za Ljubljanskega skrofuloznega otroka, čemur občinski svet pritrdi.

Nadalje poroča obč. svet. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški o prošnji štirih policijskih stražnikov za denarne podpore in nasvetuje, naj se iste z ozirom na organizacijo, katera se je izvršila komaj pred pol letom, odklonijo.

Obč. svet. Prosenec pa je mnenja, da stari redarji pri organizaciji niso čisto nič pridobili, toraj naj se njih prošnje razpravljajo v tajni seji. Temu predlogu pridruži se poročevalec in občinski svet mu pritrdi.

Obč. svet. Pirc poroča o računih mestnih šol glede porabe dotacij v šolskem letu 1891/92. Kar se tiče osemrazredne ljudske dekliške šole pri sv. Jakobu, izraža poročevalec željo, naj bi se poročila vodstva pisala v boljši slovenščini. Glede nemške dekliške šole opomni poročevalec, naj se vodstvu iste sporoči, da se ima strogo držati dovoljene svote in nasvetuje, da se izjemno dovoli za l. 1892. svota 50 gld., od katerih pa je 21 gld. prenesti na l. 1893. Predlogi se odobré.

Obč. svet. Senekovič poroča o prošnji tri-razredne ljudske šole v Lichtenthurnovem sirotišču za podporo v nakup primernih knjig za šolsko knjižnico. Poročevalec nasvetuje jedenkrat za vselej dovoliti svoto 20 gld., čemur občinski svet pritrdi.

Potem interpeluje obč. svet. Gogola zaradi nedeljskega dela za katoliški shod. (O tem smo poročali že včeraj v posebni notici. Opomb. por.)

Obč. svet. Prosenec je jako indigniran zaradi odgovora gosp. župana in pravi, da je mislil, da je vsa stvar s popravkom zapisnika začetkom seje že končana.

Župan Grasselli obžaluje, da se ni obč. svet. Prosenec oglašil ob pravem času, ko je bila ta zadeva v razpravi in ko je šlo za popravo zapisnika zadnje seje.

Obč. svet. Kunc vpraša župana, kaj hoče storiti v stvari, katera je baje v najožji dotiki z obč. svetom in v kateri se namerava sedaj od neke stranke izzvati „plebiscit“ mestnega prebivalstva o poslovanju občinskega sveta. Občinski svet nikakor ne more in ne sme pokrivati s svojim imenom neko kulanco naše policije in zato vpraša interpellant župana, kaj misli storiti, da odvrne vso to zadevo od občinskega sveta.

Mestni župan Grasselli odgovori, da ni treba ničesar storiti, ker občinski svet ni ničesar storil ali sklenil, česar bi ne zamogel zagovarjati. Odločno pa mora župan protestovati zoper trditve, da bi bila obrtni ali policijski urad magistrata lahko miselno ali pa nezakonito in površno postopala. Ni jeden slučaj ni županu znan, da bi bil mestni magistrat svojo dolžnost zanemarjal. Čisto nepotrebno pa se zdi županu, da bi mestni zastop odklanjal odgovornost, za kar nema nikakega povoda.

Obč. svet. Kunc je mnenja, da je namen napadov v listih jasen, akoravno občinski zastop pri celi stvari nima ničesar opraviti; naj je že stvar zakonita, potrebna ali ne, občinski zastop o tem ničesa ne vé in nima nikake odgovornosti, a v časih se stvar drugače razlaga.

Obč. svet. vitez Zitterer pritrdi temu.

Župan Grasselli je mnenja, da se ne more na vse odgovarjati, kar stoji v časnikih, ker drugače bi se ne prišlo do konca.

Obč. svet. vitez Zitterer opozori župana, kako se občinstvo pri prodaji premoga v vrečah oškoduje po prodajalcih premoga. Ali bi ne bil nalog redarstva nadzorovati strogo prodajo premoga?

Župan Grasselli odgovori, da ne vé sredstva, kako bi se temu nedostatku v okoliščini prišlo. Vsak kupovalec naj se varuje sam škode; kakor neče kupiti slabega vina v gostilnicah in slabega blaga v prodajalnicah, tako se tudi lahko varuje, da ne dobi manj premoga, kakor se mu napove. Poskusila se je že prodaja premoga v plumbiranih vrečah, ali tudi to se ni obneslo in tožilo se je v jedno mer. Tudi v družih mestih toži se o tej zadevi in razpravljalo se je resno že vprašanje, da se prodaja premoga na drobno v obče prepove. Za sedaj naj se vsak varuje sam, redarstvo pač vsega storiti ne more. Potem se javna seja sklene.

Domače stvari.

— (Potovanje cesarice.) Da se je cesarica naša udeležila slavnostnega obeda ob priliki, ko je bival ruski carjevič na Dunaji, smatra se za jako važen dogodek. Od smrti carjeviča Rudolfa visoke gospe ni bilo pri nobeni jednaki slavnosti, niti ko je zadnjič bival na Dunaji nemški cesar Viljem. Dne 1. decembra odpelje se cesarica zopet na otok Krk, kjer bode ostala nekoliko tednov, potem pa se bode odpeljala v razna pomorska mesta, ker potovanje po morji jako ugodno upliva na njeno zdravje. Govori se, da namerava potovati celo v Indijo. Zdaj se bavi jako marljivo z novo-grškim jezikom.

— (Deželno gledališče.) Ocene sinočne operetne predstave moramo zaradi pomankanja prostora odložiti na jutri. Za danes omenimo naj le toliko, da je bila to brez dvoma dosibdob najboljša operetna predstava v novi hiši. — V nedeljo 20. t. m. predstavljala se bode prvič na slovenskem odru nova narodna igra v 4 dejanjih „Naša kri“, češki spisal L. Stroupežnický, za slovenski oder priredil Fr. Gestrin. O igri spregovorimo še kaj več po predstavi. Hvali se kot jedna najbolj efektnih priljubljenega češkega pisatelja.

— (Osobne vesti.) Profesor višje realke v Ljubljani g. Emil Ziakowski imenovan je izpitnim komisarjem za preskušnje strojevodij in sploh osob, ki imajo opraviti s parnimi stroji. — Podučitelj v Št. Pavlu v Savinjski dolini, g. I. Zoter imenovan je nadučiteljem v Gomilskem blizu Vranskega in podučitelj v Središči, g. Anton Kosi, učiteljem na dosedajnem mestu.

— (Hymen.) V sredo dné 16. t. m. poročil se je odvetnik v Voloski in dež poslanec v istrskem zboru gosp. dr. Andrej Stanger z gospico Franjo Domladiševico iz Ilirske Bistrice. — C. kr. gimnazijski profesor g. Miloš Zavadlal v Celji poročil se je z gospico Mimico Ivančič iz Tolmina. Naša prisrčna čestitanja!

— (Vodovodi.) V Novi vasi v Logaškem okraji odprli so minolo soboto nov vodovod, katerega so s pripomočjo državne podpore v znesku 500 gld. in s svojimi prispevki zgradili tamošnji občinarji. — Bodoče leto napravil se bode nov vodovod z železnimi cevmi v Jesenicah in na Savi na Gorenjskem. Za zdaj pa je sklenil občinski zastop, naj se takoj ukrene vse potrebno, da se ne bode onesnažil sedanji vodovod.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda.) Pri veselici, katero je priredila v nedeljo čitalnica v Brežicah, daroval je neutrudljivi predsednik g. dr. Firbas povodom prejetja prve zlate krone družbi sv. Cirila in Metoda 10 gld. Nabrala se je potem še lepa vsotica mej navzočimi Brežičkimi rodoljubi. Naj bi našli mnogo posnemalcev!

— (Velik požar) nastal je minolo nedeljo o poludne v Pongrcih v Ptujskem okraji pri posestniku Horvatu. Dva otoka igrala sta se z užigalicami in zanetila ogenj. V kratkem pogorelo je najmanj hiš z vsemi gospodarskimi poslopji in shranjeno krmo. Otoka, katerih starejši je imel 6 let, sta oba ponesrečila, prvi opeknel se je tako hudo, da je umrl nekoliko ur pozneje, mlajšega pa so našli vsega sežganega na pogorišču. Ker ni bilo nobene brizgalnice na pomoč, razširil se je ogenj tako grozno, kar bi se, kakor se nam poroča, pač ne bilo zgodilo, da je Cerkovško županstvo storilo svojo dolžnost in si omislilo dobro brizgalnico, ali pa vsaj dalo popraviti staro.

— (Od Boga postavljeni naši voditelji.) Puljski „Il Diritto Croato“ piše v zadnji

številki nastopno: Dognano je sedaj, da hoče monsignore Flapp, škof Poreško-Puljski, zasloveti s tem, da tira naš jezik iz svetišč. Zadoje dni ukrenil je iztirati ga iz cerkve v Premanturu, kjer je bil v navadi več stoletij. Prebivalci te vasi poslali so posebno deputacijo prositi škofa, naj nameravane naredbe ne izda, a kakor se čuje, bil je tudi ta trud brez uspeha. Ali se monsignor Flapp na ta način drži ukaza svete kongregacije ritov: Servantur usus? Naj pazi, da vsled tega grdega počenjanja ne bo doživel v nedolgi bodočnosti bridkega presenečenja!

— (Razpisane službe.) V področji političnih oblastev na Kranjskem razpisani sta službi definitivnega in začasnega okrajnega komisarja z dohodki IX. čin. razreda, eventuelno tudi službi definitivnega in začasnega vladnega koncipista z dohodki X. čin. razreda. Zahteva se znanje obeh deželnih jezikov. Prošnje vložiti je do 30. t. m. pri predsedstvu dež. vlade v Ljubljani. — Pri okrajnem sodišči v Mariboru l. D. b. eventuelno pri kakem drugem okrajnem sodišči izpraznjeno je mesto okrajnosodnega pristava. Prošnje do 27. t. m. pri predsedstvu okrožnega sodišča v Celji. — Po smrti c. kr. notarja Fr. Erhovnika je izpraznjeno notarsko mesto v Ribnici, eventuelno kako drugo notarsko mesto in je notarska zbornica razpisala konkurso. Prošnje je uložiti pri vodstvu c. kr. notarske zbornice v Ljubljani.

Razne vesti.

* (Razstava v Plovdivu) se je zaključila te dni slovesno. Navzoči so bili knez Ferdinand, minister Načević, tajnik turškega komisarijata, višji civilni in vojaški dostojanstveniki in mnogo občinstva. Banketa udeležili so se poleg imenovanih tudi princezinja Klementina in diplomatski agenti. Zvečer bilo je mesto razsvetljeno.

* (Čez petindvajset let.) Dunajska policija dala je zapreti v neki vasi na dolnjem Avstrijskem živečega posestnika, vpokojenega pismo- nošo. Nanj leti sum, da je l. 1867 na Dunaji odnesel iz glavnega poštnege urada vsoto 17.000 gld. Omenjena tatvina je takrat vzbudila velik hrup, a o tatu ni se našel sled do današnjega dne.

* (Francozi v Dahomeju.) Boji v državi afriškega kralja Dahomeyakega bližajo se koncu. Odkar so Francozi zasedli važne utrjene postojanke pri Kani, ni dvomiti, da bode francoska vojska pod vodstvom polkovnika Dodds zasedla kmalu tudi glavno mesto. Sveto mesto Kaur se je tudi udalo in se je Dahomejska vojska jako demoralizovala in skrčila. Najhlabreje so se v najhujših bitkah proti Francozom borile amazonke. Vprijanele so se pred vsako bitko in vselej našli so Francozi bojišče polno steklenic opojnih pijač. Dognano je, da so Nemci podpirali bestialičnega kralja Behanzina proti Francozom. Nemški hiši Holmer in Braun sta pošiljali orožje in municije Dahomitom. Na bojiščih našli so res puške iz Berolinske tovarne Loeve z marko l. 1891. Francozi so v bitki pri Poguessi ujeli tudi tri Nemce, ki so bili častniki v Behanzinovi vojski. Vest, da jih je polkovnik Dodds dal ustreliti, pa še ni potrjena. Tudi Angleži pošiljali so Dahomitom puške in municije.

* (Politika in denar.) Kar je v nas seveda v skromnem stilu poskusil gospod Andrej Kalan, to je v Ameriki v navadi. Tam je treba volilce plačati, tudi tiste, kateri imajo lastno prepričanje in bi v nobenem slučaju ne glasovali za kandidata nasprotnikov. Upeljala se je sicer v nekaterih državah tajna volitev, a korupciji ni to škodilo čisto nič. Volilskim agentom dela posebno skrb to, da bi si podkupljeni volilec še ne premislil vse stvari in končno za honorar glasoval za nasprotnega kandidata. Da se torej zapreči občevarjanje nasprotniških agitatorjev s pridobljenimi volilci, prakticirali so pri zadnjih volitvah kupovalci glasov tako, da so podkupljenega volilca — zaprli in ga potem spremenili na volišče. Krasni plodi volilske korupcije!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 17. novembra. Cesar vzprejel deputacijo, katera ga je prosila, naj vzprejme protektorat deželne razstave gališke l. 1894. Cesar prevzel protektorat in obljubil obiskati razstavo.

Praga 18. novembra. Narodni, mejnarodni in neodvisni socijalisti češki skličejo o Božiču velik shod v Kladno. Sodelovanje krščanskih socijalistov je pripravljali odbor odklonil.

Beligrad 18. novembra. Včeraj je bila prva seja ruskih in srbskih delegatov za pogajanja o trgovinski pogodbi.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tužci:

17. novembra.

Pri **Mallai**: Pollak, Braundl, Schubert, Hausner, Oresnik, Petinka, Braner, Rosenthal, Deutsch, Mahler, Kawan, Ritschel, Mandel, Putzker z Dunaja. — Kirschberger iz Ljubljane. — Pamer iz Trsta. — Koper iz Linca. — Giseole iz Maribora.

Pri **Slonu**: Mayer, Filepec, Heksch, Plowitz, Sruh, Mignoni, Neuman, Bundialek, Rosenfeld, Hirsch, Lustig, Braun z Dunaja. — Fritsch, Gotsman iz Beljaka. — Levc iz Trsta. — Suwitz iz Gradca. — Pavlič iz Kostanjevice. — Prewender iz Zagreba.

Pri **avstrijskem cesarju**: Föhrich iz Trsta. — Pri **južnem kolodvoru**: Sandri iz Kamnika. — Righetto iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

15. novembra: Martin Mauer, posestnik, 44 let, Ulica na Grad št. 12, brightova bolezen. — Katarina Wegner, šivilja, 54 let, Studentovske ulice št. 5, oslabljenje.

V deželni bolnici:

15. novembra: Gregor Majnik, delavec, 68 let, traktura costar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
17. nov.	7. zjutraj	738.2 mm.	6.4° C	sl. vzh.	obl.	0.30 mm.
	2. popol.	738.7 mm.	6.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	740.3 mm.	3.2° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 5.4°, za 2.0° nad normalom

Dunajska borza

dné 18. novembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	97.40	97.60
Srebrna renta	97.15	97.25
Zlata renta	114.95	114.95
5% marčna renta	100.40	100.40
Akcije narodne banke	990.—	989.—
Kreditne akcije	314.50	315.—
London	119.80	119.80
Srebro	—	—
Napol.	9.54	9.54
C. kr. cekini	5.70	5.60
Nemške marke	58.80	58.80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	188
Ogerska zlata renta 4%	112	95
Ogerska papirna renta 5%	100	35
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	124
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	117	75
Kreditne srečke	100 gld.	191
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	—

Karolu Till-u Špitalske ulice šte. 10.

Velika zaloga
vseh I. (1024—15)
šolskih potrebščin

po predpisu gg. učiteljev in profesorjev.

Stenski koledar in Skladni koledar

cena 60 kr.

cena 25 kr.

sta ravno izšla in se dobivata v

„Narodni Tiskarni“
in pri knjigotržcih.

V soboto, 19. novembra t. l.
v restavraciji hotela „Pri Slonu“
VELIK KONCERT
popolnega orkestra na lok
vojaške godbe c. in kr. 17. peš-polka
pod osobnim vodstvom g. kapelnika.

Točilo se bode:

Monakovsko Pschorr-pivo
v originalnih kamnitih vrčih
in Plzensko pivo iz meščanske pivovarne.

Izborna vina in dobra kuhinja v bogati izbiri.

Začetek ob 8. uri.

Ustopenina 30 kr.

Proseč za mnogobrojni poset z velespoštovanjem

(1272)

Jan. Mayr, restavratör.

Sveže došlo!

(1099)

MAGGIJEV mesni ekstrakt
v posameznih kosih po 8 kr. pri Jeglič-u & Lenkovic-u.

Zabavni večer

s plesno veselico

bode

jutri v soboto, dne 19. t. m., zvečer ob 8. uri
v steklenem salonu

gostilnice „Pri Raku“

Krakovski nasip št. 4.

Za mnogobrojni obisk se uljudno priporoča

(1276)

Ivana Kovač, gostilničarica.

Praktikant in učenec

se takoj vzprejmeta. (1273—1)

Kje? pové upravništvo „Slovenskega Naroda“.

MEJNARODNA PANORAMA

v „Tonhalle“.

V petek, dné 18. t. m., potem v soboto in v nedeljo, neprekinjeno zadnje dni, razstavljen bode zbirka lepih panoram:

Benetk, Milana, Mantove, Reke, Španske, Trsta, Pulja, Schaffhausena, dalje sloveči sliki Betlehema in Jeruzalema. (1167—16)

Ustopenina 10 kr., za vojake, dijake in otroke 5 kr.

K prodaji premoga!

Oziraje se na mnoge in tudi upravičene pritožbe občinstva glede slabe vage premoga, naznanjam istemu rezultat svojih opazovanj, da ima gospod **Lovro Treo**, trgovec s premogom, na vozu, na katerem pelje premog, zmirom tudi tehtnico poleg, da se vsakdo lahko prepriča, da je vaga prava in je torej vsako oškodovanje občinstva izključeno.

(1278)

Opazovalec.

Trgovina z glasbili

M. Hoft-a

v Ljubljani

Šelenburgove ulice šte. 1

ima v zalogi:

Cela, klarinete, flavte, gitare, harmonike, krilne roge, trobente, gosli, vijole, vijolone,

citre, loke h goslim, strune, kolesarske piščali, signalne piščalke, etuvije za gosli, gosli za otroke, bobnje, tamburice, mandoline,

kakor tudi vse sestavne dele, spadajoče v glasbeno stroko; tudi se izvršujejo popravila in janja kar najceneje. (1271—2)